

Det vi fokuserar på

Det är när jag vågar som möjligheterna öppnar sig!

Tänk om ifall att.....då vet ni då skulle jag osv.....
Det är så många som bara svamlar på och förstår inte att det är när jag inser att här är jag just nu i mitt liv, och det är härifrån jag kan ta nästa steg som det faktiskt händer!

Det är när jag inser som jag förstår och kan ta första steget. Det är därför som jag måste släppa taget, men ändå vara min chaufför!

Låter det konstigt? Det jag menar är att vi har så stora förutfattade meningar och jag sätter upp så stora hinder för mig själv, att livets möjligheter inte når ända fram.

Möjligheterna finns där mitt framför min näsa, men du har ställt in ditt sikte på något helt annat och som också är svårt att uppnå. Det är som ett skydd för dig själv, eftersom du redan har bestämt dig för att det här det kommer INTE att gå! Självklart så kommer det att besannas. Så vad var det jag sa! Men när jag ställer in min mentala hörapparat på en positiv frekvens och putsar mina glasögon, så kommer möjligheterna att synas. Det är då det är upp till mig att ta hand om dessa, men att det ändå är jag som är chauffören på resan. Hängde du med på den då?

**Så våga eller inte våga?
Varför ska jag lyckas om många andra inte lyckas?**

Jag läser om många som söker arbete, men inget får. Det är så otroligt att det finns lediga jobb, men ingen som passar och det finns arbetsökande men inga passande jobb?

Jag tänker att det går inte bara att söka, utan att jag måste aktivt söka. Jag måste helt enkelt vara lite fräck och göra som man gjorde mera förr. Jag kollar vart skulle jag vilja arbeta och så tar jag upp telefonen och ringer, sen ser jag till att ta mina papper och knallar dit för att direkt få presentera mig.

**Mitt liv, mina möjligheter,
men också mitt ansvar!
Så otroligt enkelt, men ack så svårt!**

Jag måste också göra mig mera sökbar och redo inför ett arbete, inte när jag fått ett eventuellt arbete. Om jag nu vill ha ett arbete inom.... hur blir

jag då mera attraktiv för just det här området? Vad krävs av mig att arbeta här och hur skulle jag kunna erbjuda min arbetsgivare något speciellt och kanske unikt med att anställda just mig?

Jag tycker att vi måste tänka lite mera utanför ramarna och få dom att förstå att det är just mig ni behöver. Vem vet kanske dom söker folk, men att dom inte riktigt fått tummen ur. Jag vet också att arbetsgivare är mera intresserade av en aktivt sökande person, eftersom du sätter lite extra skinn på din näsa och vågar lite till!

När modet är större än rädslan fyller det en enorm känsla både i kropp, knopp och själ!

Det är så här vi företagare också måste göra när vi är ute på nätverks-träffar och minglar. Det är här jag har en oerhörd chans att verkligen skapa en kontakt genom att kliva fram och säga hej här är jag! Men jag vet att det är många företagare som går på mingel och sen pratar enbart med dom som dom redan känner.

Nämen hallå så där blir inga "barn" gjorda, så på med lite skinn på näsan och våga visa vem du är!

Kan du säga säger många, men jag har varit där. Alla hinder jag sätter upp som tex att ta telefonen och ringa upp kunder. Oj, vad det tar emot, men när jag väl vågar och jag lyckas då mår jag som en kung! Oj, vilken härlig känsla!

Jag vet att jag har många hinder kvar, men jag tar ett steg i taget för jag vet att även det förändrar min livsresa rejält och stort! Jag insåg en dag och gjorde mitt val, att putsa mina glasögon och ställa in min mentala hörapparat på en positiv frekvens och jag ångrar inte en enda dag!

Livet är den största gåvan vi ges och det är upp till oss att förvalta den på bästa sätt. Är du villig att ta emot denna gåva? Vågar du släppa taget, men ändå vara din chaufför!